

ČTOČ

květen č. 32

**OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS**

O B S A H

• ÚVOD	2
• SHRNUTÍ DOTAZNÍKU	3
• ŽRALOČÍ VÁNOČNÍ AKCE	4
• VÝŠLAP NA HOSTÝN	4
• SILVESTROVSKÝ POCHOD	5
• UKLIĎME ČESKO	5
• INDIÁNSKÉ TOTEMY	6-7
• PLETENÍ TATARŮ	7
• MODLITBA U BOŽÍHO HROBU	7
• HÁDANKY, SUDOKU	8
• TÉMA TÁBORA??	9
• VTIPY	9
• ŽABKY - VÍKENDOVKA VRACOV	10-11
• VENKOVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA	11
• ŽRALOČÍ VÍKENDOVKA	12
• VÍKENDOVKA SLUNÍČEK	13-14
• VÍKENDOVKA POTKANI	14-15

ÚVOD

A máme tady konečně nové číslo OTOČe!

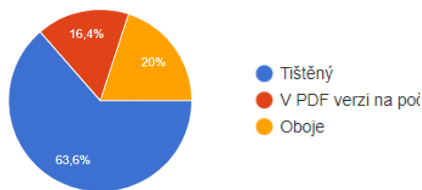
Protože poslední číslo bylo Vánoční, čeká vás nostalgické ohlédnutí na prosincové aktivity jako je Hostýn nebo Silvestrovský pochod, můžete se poplácat po ramínku, jak krásně jsme uklidili Česko, dozvíte se, který expert a na jak dlouho se na akci ztratil v lese, kam se Žabky dostaly na své cestě kolem světa, co je to "bobení" nebo členové které skupinky usnuli na mši a mnoho dalšího!

Děkujeme všem věrným čtenářům, že se zapojili do vyplnění našeho dotazníku, slibujeme, že se pokusíme na OTOČi zpracovat tak, abychom uspokojili poptávku a naplnili vaše tužby. Jako důkaz místo slibu přikládáme tolik poptávané vtipy, sudoku a taky soutěž o řešení hádanek, tak se rozhodně zapojte!

SHRNUTÍ DOTAZNÍKU

Koncem února jsme vám dali na vyplnění dotazník ohledně našeho časopisu OTOČ. Někteří jste jej vyplnili na schůzkách, jiní přímo v dotazníku na internetu. Účelem bylo zjistit, co vás zajímá, co se vám líbí, co byste změnili, vynechali, přidali atd. Díky těmto datům můžeme posunout náš časopis k lepšímu a doufáme, že vás proto bude bavit ještě více. My jsme si z dotazníku vybrali důležité data a chceme se snažit vašim požadavkům co nejvíce vyhovět. A abyste z toho dotazníku měli nějaké informace taky, dáme vám sem pár výsledku. Celkově jsme dostali 55 odpovědí a za každou vám moc děkujeme. Takto jste tedy odpovídali.

• V JAKÉ PODOBĚ OTOČ ČTETE?

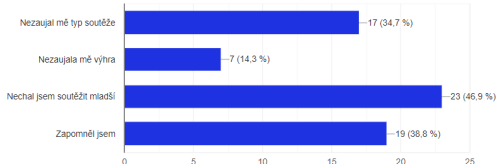

• PROČ SE NEZAPOJÍTE DO SOUTĚŽÍ?

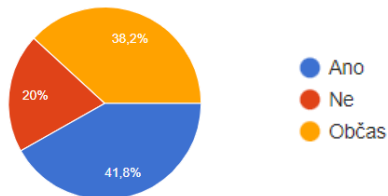
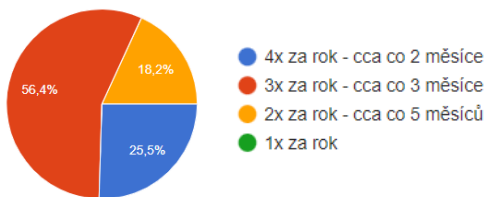
Toto je zajímavé... je pochopitelné, že vás soutěž nezaujme, ale většinou necháváte soutěžit mladší. Tímto vybízíme i starší - Sluníčka, Potkany, vedoucí, rodiče a další dospěláky, aby se nebáli a zapojili se taky. Rádi v případě většího zapojení starších vyhlásíme další kategorii vítězů.

• JAK ČASTO BY MĚL OTOČ VYCHÁZET?

V tomto se chceme určitě zlepšit, aby opravdu vycházel dostatečně často. Je k tomu ale malá poznámka pro vás. Pokud chcete časopis často, potřebujeme včas vaše kroniky z akcí. A taky aby to nebylo jen pár řádků. Nebojte se rozepsat se o detailech, co jste na akci dělali, vzpomeňte vtipné momenty nebo i to, co se třeba tak moc nepodařilo.

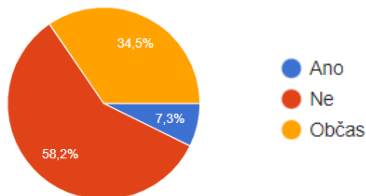
• LUŠTÍTE KŘÍŽOVKY, KVÍZY,...?

• ZAPOJUJETE SE DO SOUTĚŽÍ?

Tady jsme byli trochu zklamaní. Víc jak polovina se soutěží neúčastní.

Jinak hodně z vás by chtělo vtipy, příběhy k zamyšlení, hádanky. Taky barevný tisk, což vám bohužel splnit nemůžeme. Soutěžit byste chtěli o gumové náramky (ty byly mimochodem minule :D), nejoblíbenější KOKINO nebo byste chtěli hledat něco pod kostelem :D. A taky 3 z vás si OTOČe poctivě schovávají, což je teda pecka.

Toto byl teda výběr z dotazníku. Pokud máte někdo nějaké další poznámky nebo nápady nebojte se a napište nám.

PRVNÍ SE OCHLADÍME...

ŽRALOČÍ VÁNOČNÍ AKCE

Schůzka se na začátku jevila jako obyčejná schůzka, kde se nic speciálního nebude dít. Byli jsme ale nadšení, když jsme se dozvěděli, že jedeme do Jump Parku! Jeli jsme autobusem so Uherského Hradiště a pak nás čekala část cesty pěšky. Protože jsme se těšili, utekla nám rychle. Denda šel vyřídít vstupenky a my jsme si mezitím nalepili pásky na ruce.

Pak už jsme se rychle převlíkli a šli blbnout. První půlku času jsme strávili na kladině a molu a druhou jsme strávili skákáním do airbagu. Naučili jsme se nějaké nové triky a odjžděli jsme úplně vyčerpaní.

Bylo to super.

Fanda Zaoral

VÝŠLAP NA HOSTÝN

28. 12. 2021 jsme se sešli na nádraží v Otrokovicích, abychom zopakovali tradiční výšlap na Hostýn. Bylo chladno, a ne moc hezké počasí, ale ani to nás neodradilo od výletu, který jsme si všichni užili.

Dojeli jsme do Bystřice pod Hostýnem, kde jsme se potkali s těmi, kteří tam jeli autem. Vydali jsme se na cestu. Po cestě jsme si zahráli pár her, které nám zvedly náladu a hned se nám lépe šlo. Sice nebyl sníh, ale narazili jsme na pár míst, kde byl led, takže jsme museli jít opatrně.

Na Hostýnku jsme šli na mši, a následně na polévku na zahřátí, která už byla opravdu potřeba. Pak jsme si zahráli na vrcholku dalších pár her a šli jsme zpátky dolů.

Na cestě zpátky jsme museli dávat opravdu pozor, protože to klouzalo. Někteří se po ledu

svezli i spadli a ti druzí opatrně sešli po ledu. Cesta utekla rychle a zanedlouho jsme se dostali na nádraží, kde jsme naskočili na vlak a odjeli jsme zpět do Otrokovic.

Mára Vacl

SILVESTROVSKÝ POCHOD

Tak jsme se po dvou letech zase dočkali! Konečně mohl proběhnout Silvestrovský pochod v tradičním režimu. Díky letošnímu tématu jsme se ocitli na festivalu pohádek. A tak jsme se všichni od 9. hodiny začali scházet na startu u Malenovického hradu. Někteří dorazili již před začátkem, ostatní si počkali a vyráželi až mezi posledními, a někteří účastníci byli rádi, že pokořili už jen ten kopec ke hradu :D. Jak je už zvykem, každý účastník dostal kartičku s jednotlivými stanovišti a mohlo se vyrazit.

Cestou ke Svaté vodě bylo pro všechny účastníky pochodu přichystaných několik stanovišť, na kterých je vždycky čekala nějaká pohádka. Tak postupně navštívili Popelku a pomohli jí s tříděním hrachu a čočky, procvičili své hlasivky s Andělem Páně a potrápili se u stavění věže ze dřeva, která jim několikrát spadla, protože „asi vítr, Máchale“. Zdrželi se také u 12 měsíčků, a nakonec se zastavili

u dědečka Mrazíka, kde se pořádně zahřáli obíháním stromů, aby jim bylo opravdu teplo.

V cíli všechny už klasicky čekala Lebeda a Dostihy, které neodmyslitelně patří k této akci. Celý pochod jsme zakončili společnou modlitbou a pak už všichni vyrazili vstříc oslavám Nového roku.

Janča Skalníková

UKLIĎME ČESKO

I letos jsme se jako oddíl zapojili do každoroční akce "Ukličme Česko". Na sraz před suterénem v 9 hodin se nás sešlo asi dvacet. Vzali jsme si rukavice, abychom se při úklidu neporanili, pytle a vyrazili jsme k jezírkům. Šli jsme a cestou sbírali odpadky, než jsme dorazili ke sběrnému dvoru u dálnice, kde jsme toho našli opravdu spoustu. Např.: plechovky, hračky, roušky, láhve atd. Dál jsme uklízeli podél dálnice. Násbírané odpadky jsme dávali do pytlů, které jsme nechávali po cestě, aby to vedoucí mohli později odvézt.

Uklízeli jsme, až jsme narazili na nějakou chalupu - někdo tam asi měl párty, protože tam bylo strašně moc lahví. My jsme je posbírali a šli dál. Ale jelikož někteří byli pozadu, tak jsme to jezírko co tam bylo obešli ve dvou skupinkách z obou stran.

My jsme to stočili zpět k dálnici a ostatní šli přes pole. Pak jsme se zase sešli u dálnice a šli

jsem spolu zpátky. Po cestě zpět jsme uklízeli druhou stranu dálnice. Měli jsme ze sebe dobrý pocit a byla i sranda.

Když jsme se vrátili, tak jsme dostali čaj a mohli jsme hrát různé deskové hry.

Matěj Skalník

INDIÁNSKÉ TOTEMY

Sešli jsme se klasicky na nádraží a odjeli vlakem do Ochozu u Bílavska - s hodinovým zpožděním našeho vlaku. Dotrmáceli jsme se až na místo, kde jsme se měli potkat s ostatními skupinkami a začali jsme stavět naše obydlí - plachta pod námi, plachta nad námi. Ostatní skupinky tvořili Tomíci z Holešova (Medvědí stopa) a Tomíci z Bystřice pod Hostýnem (Pawnee). Večer jsme povečeřeli špekáčky, poseděli u ohně a šli spát. Sotva jsme však zalehli, spadla nám "střecha" na hlavu. No, co se dalo dělat, nějak jsme usnuli.

Ráno přestalo pršet, posnídali jsme chlebičky a poslechli si pravidla naší hry. Hra probíhala v lese, úkolem bylo jít 20 minut určeným směrem, najít si dobré místo pro naše totemy a bránit je před ostatními. My jsme si vybrali méně strategické místo u cesty, takže nás všichni našli již v prvních hodinách, a to se nám stalo osudným. Vyřazování nepřátel bylo snadné, stačilo vytrhnout provázek za kalhotami. Problémem ovšem bylo, že provázek nebyl umístěn jako ocásek při hře šátky (vzadu), jak jsme na to zvyklí, ale byl připevněn z boku. Než jsme si na tuhle anomálii zvykli, často jsme umírali, ale nakonec jsme se přizpůsobili.

Taky jsme rozdělali oheň, který nesměl po celou dobu hry vyhasnout. Živí hráči museli nosit pokrývku hlavy, nejlepší měl rozhodně Mára, jehož čepice s levhartem

byla nepřekonatelná. Začátek hry byl v 10:00, a jelikož nás čekalo dlouhých 23 hodin bojů, naše první odvážná výprava byla pro jídlo do krosny, jelikož jsme zvolili agresivní taktiku vyčkávání.

Podnikli jsme časem několik výzvědných výprav, ale bez úspěchu. První a jediný nepřátelský tábor jsme našli až večer. Mezitím jsme pozabýjeli několik pátračských skupin, které jsme potkali, nebo které nás našly. Několik útoků se nám podařilo odrazit, ale i přesto jsme přišli o tři totemy ještě za světla. Seděli jsme u ohně, a uviděli běžícího borce s totemem. Já a Vojta jsme za ním vyběhli, ale ztratil se nám za zatáčkou, tak jsme se rozdělili. Vojta ho sice nenašel, ale aspoň trefil domů. Já jsem se malinko ztratil (tři hodinky v lese). Tak dvě hodinky jsem bloudil po lese, až jsem uviděl cestu do nějaké vesnice. Vydal jsem se tím směrem a asi za hodinku jsem tam dorazil. Pomohl mi pán, co opravoval auto. Zavolal jsem z jeho mobilu a za chvíli pro mě dojel Iky, hlavní vedoucí téhle akce. Rozloučil jsem se vděčně se svým zachráncem a dojel zpátky.

Byla už tma a já se vrátil ke své skupince. Zbyly nám tři totemy. Večer část naší skupinky zaútočila na nepřátelský tábor. Přinesli dva totemy, což bylo super. Dali jsme si nějakou večeři, ale zaútočila na nás 15členná skupinka. Strhla se velká bitva, byla tma a já

jsem nepoznal, kdo je kdo, a tak jsem se pustil do nejbližšího člověka. Trochu škoda, že to byl člen našeho týmu. Naštěstí nám žádný totem neukradli a my jsme zalehli do spacáků vedle ohniště...

Začalo pršet. Přikryli jsme se plachtou a usínali s vůní škvařící se plachty. Ráno jsme se probudili vedle vyhaslého ohniště, což znamenalo konec v této hře. Vzápětí k nám došla jedna skupinka a ukradla nám poslední

totemy. Konec hry nastal v 9:00.

Potom proběhlo vyhlášení. Byli jsme na krásném čtvrtém místě (ze čtyř), ale měli jsme alespoň největší počet zabitých hráčů. Nakonec jsme si dali kus pečeného prasete, které nejvíc chutnalo pejskovi. Rozloučili jsme se a šli směr nádraží ve Hlinsku pod Bystřicí a pak už domů.

Filda Reško

PLETENÍ TATARŮ

Na Bílou sobotu 16. dubna jsme se všichni kluci sešli v 9 hodin ráno (po ministrantském návčívku) před kostelem. Pletení tatarů jsme zahájili modlitbou. Poté jsme se společně vydali na kolech, koloběžkách, nebo (mladší kluci) s vedoucíma autem, abychom se k rozvodně dostali co nejdříve. Právě u ní jsme si totiž chtěli nařezat proutí. Snažili jsme se si uřezat ty nejlepší pruty, co jsme našli. Byla docela zima a foukalo, tak některým už při hledání solidně mrzly ruce. Po nařezání prutů jsme se kvůli zimě museli přemístit do suterénu. Někteří kluci se plést učili od straších, jiní to zvládli sami, a dokonce někteří zkoušeli i jiné způsoby (například z devíti prutů). Byla sranda a na konci byly v suterénu vidět pomlázky všech druhů a velikostí. Odcházeli jsme s čistým svědomím, že letos nám žádná holka neuschne!

Honza Zavřel

MODLITBA U BOŽÍHO HROBU

Zatímco kluci na Bílou sobotu pletli tatarů, my holky jsme se sešly u Božího hrobu a společně se pomodlily. Zpívaly jsme několik písniček a poděkovaly Pánu za celý náš rok. Každý mohl zavzpomínat, co se mu tento rok podařilo, za co je vděčný a zapálit za to svíčku.

Zhruba po půl hodině byl neoficiální konec. Kdo chtěl, mohl ještě chvíli zůstat na modlitbu pro starší. Mohly jsme nahlas i v duchu odložit u hrobu všechny naše starosti. Potom jsme se pomodlily speciální modlitbu za všechny naše starosti a pomáhaly si tak nést naše malé i velké kříže. Moc nás sice nezůstalo, ale vtipné bylo, že i když se řekl konec, stejně se jsme ještě zůstaly a zpívaly si pár písniček. Pak už jsme se jen rozloučily a šly domů.

Anička Ambruzová

HÁDANKY

V tomto díle jsme si pro vás připravili hádanky!

První 3 hádače, kteří nám na mail kacka.sibravova@gmail.com pošlou správné odpovědi na všechny hádanky, čeká sladká odměna! Tak hurá do toho!

1. Jestliže jsme před třemi dny měli den, který předchází pátku, který den budeme mít pozítří?

2. V řadě čtyř domů bydlí rodina Černých vedle rodiny Modrých, ale ne vedle rodiny Bílých. Jestliže vedle rodiny Zelených nebydlí Modří, kdo potom sousedí s rodinou Zelených?

3. Byl jednou jeden král a ten měl velkou zahradu, kde stál velký zlatý strom. Proto zakázal vstupovat všem do zahrady pod trestem smrti. Jednou hlídači chytili zloděje, který se chtěl vloupat do zahrady, a předvedli jej před krále. Král dal zloději poslední možnost, jak se zachránit. Řekl mu: "Řekneš-li pravdu, tak tě dám pověsit, nebudeš-li mluvit pravdu, dám tě utopit."

Co musel zloděj říct, aby se zachránil?

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

TÉMA TÁBORA??

Protože léto se nám kvapem blíží, zeptali jsme se několika z vás, jaký je váš osobní tip na téma letošního tábora a tady jsou výsledky:

Sherlock Holmes   Rytíři   Kovbojové
Harry Potter
Kртеček   Dinosauři
Narnie   Barbie   Blázinec
Shrek
Hledači pokladů   Cesta kolem světa

Zda je některý z tipů správně, vám bohužel ještě neprozradíme. Pokud ale chcete být ti první, kteří téma zjistí, rezervujte si v kalendáři termín 3.-5. 6. -> to nás totiž čeká **PŘEDTÁBOROVKA** a na té to celé odstartuje! Podrobnější info se k vám ještě dostane, ale už teď můžeme slíbit, že to bude letos fakt pecka!

VTIPY

Žena se s pláčem zpovídá:

- Otče, hrozně jsem zhřešila, včera jsem se k smrti pohádala s manželem!

- To ale někdy nemusí být tak velký hřích...

- Opravdu ne? A co mám udělat s jeho tělem??

- **Pane doktore, opravdu mě budou operovat studenti?**

- Ano.

- **A co když umřu?**

- **Dostanou pětku...**

Víte, jakou hudbu mají velikonoční zajíčci nejraději?

No přece hip hop.

Velikonoční beránek si povzdechne:

„Ach...jsem z formy.“

Manželský pár chameleonů se hádá:

- To je hrozné s tebou! Už mě to nebaví!

Odcházím!

- Počkej...já se změním...

Víte, co dělá kráva, když je zemětřesení?
Milk shake.

- Včera jsem během 20 minut spálila 1200 kalorií.

- A jak prosimtě?

- Spálila jsem pizzu v troubě.

Jde beruška po louce, potká hovnivála a říká mu: „Ty teda válíš!“

ŽABKY - VÍKENDOVKA VRACOV

Víkendovka začala v pátek 25. 3. v 15:45 na nádraží v Otrokovicích. Kolem 17:30 jsme dorazily do Vracova, kde jsme od Kačky dostaly úkol – dostat se na faru. Musely jsme oslovit pár místních, ale nakonec jsme byly úspěšné. U fary nás přivítala paní Eva, která nám odemkla a vše ukázala. Jak jsme přišly na faru, tak jsme si vybalily. Vzhledem k tomu, že tématem víkendovky bylo cestování, tak jsme si vyplnily své pasy a dokreslily naše portréty. Do těch jsme sbírali známky za každou zemi, kterou jsme procestovaly.

V první hře jsme si musely udělat večeri. A to tak, že jsme se rozdělily na 2 skupinky, plnily úkoly a po každém jsme vyběhly ven přinést jednu surovinu na přípravu večere. Nikdo nevěděl, ve které zemi se nacházíme a co vlastně budeme vařit. Po čase se ukázalo, že budeme dělat pizzu, a tak nám bylo jasné, že jsme v Itálii. Obě pizzy se skvěle povedly. Po večeri jsme si zahrály městečko Palermo a šly spát, protože nás vedoucí varovaly, že nás v sobotu čeká dlouhý a náročný výlet.

V sobotu ráno nás vedoucí probudily chytlavou písničkou kolem 7:30, vstaly jsme a šly se nasnídat. Po snídani jsme si sbalily batohy na výlet a vyšly jsme směrem k vlakovému nádraží. Tam jsme nastoupily na vlak a jely do Veselí nad Moravou.

Ve Veselí jsme dostaly za úkol najít zámek,

tak jsme se opět musely zeptat na cestu. Naštěstí nám poradila paní, která šla zrovna kolem, tak jsme byly úspěšné. V zámecké zahradě jsme hrály hoňku v labyrintu, podle toho jsme uhádly, že jsme v Řecku.

Podle pořadí jsme si nalepily do pasů věci a přišla na řadu další země s další hrou. V té hře šlo o to, prodat co nejvíc otroků. To se ale nesmí, proto jsme si musely dát pozor, aby nás nechytili policajti (vedoucí) a nezabavili nám jak otroky, tak peníze. Taky jsme si musely dávat pozor, aby někdo z ostatních neodhalil naši skrýš, protože z tama jsme si navzájem taky mohly krást. Hra byla náročná a dost nás unavila, takže jak jsme dohrály, tak jsme si daly oběd – chleby se šunkou a sýrem a chvíli si odpočaly.

A pak to začalo... Teď začal ten náročný výlet. Šly jsme hezkou cestou podél řeky až do Vracova (asi tak 18 km). Po cestě jsme navštívily další země, kde jsme vždycky

zahrály nějakou hru. Po cestě jsme se bavily vyprávěním různých příběhů a hororů, takže nám to rychle utíkalo, ale pak jsme se v lese samy trochu bály. Do Vracova jsme došly kolem 18:30 dost unavené.

Na faře jsme se převlíkly a šly si opékat špekáčky s paní Evou a staršíma místníma dětma, kteří nás pozvali na táborák. Potom jsme ještě ten večer šli všichni na blízký kopec,

podívat se hezký večerní výhled na Vracov. Po cestě zpátky jsme šli kolem hřbitova, kde jsme se vzájemně zase trochu strašily.

Zpátky na faře jsme si už v postelích znovu zahrály naše oblíbené městečko Palermo, a

protože jsme už všechny byly hodně unavené, tak jsme šly spát už kolem 21:15 a usnuly jsme v podstatě okamžitě.

V neděli jsme se ráno nasnídaly a vedoucí nás vytáhly ven ve sportovním oblečení, že nás údajně čeká běh po Vracově. To se nám teda vůbec nechtělo, ale naštěstí jsme zjistily, že si z nás dělaly srandu a místo toho nás čekala domluvená projížďka na koních. Tak jsme se povozily a pak už utíkaly na mši za otcem Josefem, kde jsme si i zazpívaly.

Po mši nás už čekal jenom úklid a vyhodnocení nejlepšího cestovatele. Já jsem vyhrála víkendovku, a proto taky úkol napsat tuhle kroniku. Rozdaly se odměny, douklízely jsme po sobě faru a pak už jsme se jenom naobědvaly a vyrazily směrem k nádraží. Vlak nás odvezl zpátky do Otrokovic, kde jsme se rozloučily a tam kde víkendovka začala, tam i skončila. Těšíme se na příští!

Anička Skalníková

VENKOVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

Devátý duben, konec postní doby – ideální čas dohnat resty a konečně vyrazit a pomodlit se křížovou cestou. A tato křížová cesta nebyla jen tak ledajaká – neseděli jsme v kostele, ale vyrazili jsme rozjímat nad Ježíšovou smrtí ven. Sešli jsme se před kostelem, ovšem počasí

pokračovali dál, a celou křížovou cestu jsme zvládli venku. Po cestě jsme si zazpívali, a nakonec se ukázala i krásná duha, a to každý najednou zapomněl na promočené boty.

Celou křížovou cestu jsme zakončili v kostele s krásnou atmosférou (doladěnou svíčkama) krátkou adorací s kytarou. I přes ne úplně přející počasí se nám to nakonec krásně vyvedlo a díky všem statečným, kteří se přidali!

Anička Lori

nám zrovna nepřálo. Po chvilce rozhodování jsme nakonec i za mírného poprchání statečně vyrazili směr jezírka. U druhého zastavení se poprchání proměnilo v poměrně solidní lijavec. My jsme ale neklesli na mysl i

ŽRALOČÍ VÍKENDOVKA

V pátek 25. 3. 2022 se žraločí parta i se svými vedoucími vydala vlakem do Lipníku nad Bečvou. Po příjezdu do Lipníku jsme museli dojít k faře, kde jsme měli spát. O. Libor nás přivítal a my jsme se šli ubytovat.

Celý víkend byl ve znamení rytířů. V první hře tohoto dne jsme se ocitli ve středověku.

Tuto hru jsme si zahráli na farní zahradě. Ve skupinách jsme měli za úkol napsat co nejvíce věcí, které se používaly ve středověku k válkám i z čeho byly vyrobeny. Pak nás čekala skvělá večeře, po které jsme šli na pokoj spát.

O půlnoci nás ale čekalo probuzení! Noční hra! Na tu jsme se vydali vybavení papírem,

tužkou a baterkou. Úkolem skupinek bylo najít papírek s napsanou větou, zapamatovat si ji, přiběhnout zpět a správně ji zapsat. V brzkých ranních hodinách jsme se konečně dostali k vytouženému spánku!

Ráno hned po snídani nám bylo sděleno, že vyrážíme na hrad Helfštýn. Při cestě jsme měli za úkol si každý najít klacek. Během cesty tam i zpět jsme ještě stihli zahrát hru „Medvěd, Potopa a Bomba“. Když jsme dorazili k hradu, zašli jsme ještě do lesa, kde jsme si na svých klaccích opékali špekáčky - oběd tohoto dne!

Hned poté jsme se vydali na obhlídku hradu. Následovala další hra! Od návštěvníků hradu jsme měli získat 15 jejich podpisů. Pak už jsme se vydali na cestu zpět. K večeři jsme měli výborné špagety, a ještě jsme se u ní hodně nasmáli. Špaget bylo hodně, tak jsme je ještě

obědvati v neděli. Před spaním jsme si zahráli hru „Městečko Palermo“ a šli do hajan. V neděli po snídani jsme šli na mši svatou, po ní jsme si zahráli „schovku“. Po obědě jsme měli vyhlášení vítězů, pak jsme se sbalili a vyrazili na vlak. Díky našim vedoucími za tento rytířský víkend, který jsme si moc užili!

Filda Černošek

VÍKENDOVKA SLUNÍČEK

V pátek 25. 3. 2022 se Sluníčka potkala na nádraží v Otrokovicích. A protože vlak měl zpoždění hned v Otrokovicích, dostaly jsme už na nádraží první úkol. Měly jsme nakoupit potraviny, z kterých potom uvaříme večeři, protože tématem naší celoročky je vaření.

Na místo jsme pak jely vlakem a následně i autobusem. Jakmile jsme dorazily do

Hraběšic na faru, od vedoucích jsme dostaly za úkol uvařit večeři z nakoupených potraviny. Spojily jsme síly a uvařily buchtičky s krémem. Všechny jsme si na večeři moc pochutnaly.

Šly jsme na pokoj, vybalily jsme se a zahrály pár her. Večer jsme pak zalezly do spacáku a Kyka nám pustila film na zamyšlení. Byl o dvou horolezcích, kteří se dostali do situace, kdy jeden musel rozhodnout o životě toho druhého. Naneštěstí ale většina z nás usnula, a tak jsme si tématko k tomuto filmu musely nechat na sobotní ráno.

Nastal další den a my jsme po snídani vyrazily na výlet. Původní plán byl úplně jiný. Výlet měl být hodně dlouhý, ale pak jsme se domluvily s vedoucíma, že si výlet zkrátíme a raději si zahrajeme víc her. Co se ale nestalo – špatně jsme odbočily a výlet jsme si zkrátily ještě víc, než jsme původně chtěly. Po cestě jsme se hodně nasmály, vyfotily jsme se a daly si sváču.

Když jsme konečně došly na Kamenný vrch, což byl náš nový cíl, daly jsme si namazané chleby na oběd a vyšly si na rozhlednu, ze které byl výhled na celé širé okolí. Po cestě zpět jsme si zahrály spoustu her, např. šiškovanou (házely jsme po sobě šiškami), pak jsme pomocí domluvených signálů vodily své slepé ovečky v lese, nebo jsme taky pláštěnkovaly (bobovaly na pláštěnkách). Na výletě vznikla epesní hláška „BOBEBÍ“. A kdo ještě neví, co to znamená, stačí jedna akce s námi a pochopíte. Došly jsme zpět na faru a šly jsme hrát hry na hřišti, které bylo nedaleko.

Zahrály jsme si běhačky, nebo jsme měly za úkol se naučit básničku, a předat ji další a ta ji musela bez chyby zapsat. Šly jsme zpět na faru a naše vedoucí nám uvařily na večeři chilli con carne s tortillami. Během vaření jsme měly za úkol natočit reklamu na naši restauraci. Tu jsme vyšperkovaly tím, že jsme pro vedoucí také vymyslely hru. Soutěžily o večeři zdarma.

Po večeri jsme všechny odcházely spokojené a s plným bříškama. Na pokoji jsme si povídaly a hrály přemýšlečí hry. Následovala hygiena, a ještě dlouho do noci jsme se smály a povídaly si.

V neděli jsme se ráno rychle sbalily, uklidily po sobě faru, posnídaly a odešly na mši, směr Sobotín. A protože jsme holky šikovné, šly jsme pěšky s krosnami na zádech. Když jsme došly do Sobotína, měly jsme přibližně hodinu

a půl času, protože kromě toho, že jsme holky šikovné, jsme navíc i rychlé. Neváhaly jsme a daly si ovoce a zeleninu na svačinu. Čas uběhl, šly jsme na mši svatou a poté na autobus ze Sobotína do Šumperku. Nasedly jsme do vlaku směr Otrokovice a jely domů. Na nádraží už nás očekávali rodiče, rozloučily jsme se a šly domů. Myslím si, že všechny Sluníčka si tuto akci náramně užily!

Áda Batková

VÍKENDOVKA POTKANŮ

V pátek 11. 3. se sešlo 10 Potkanů a 3 vedoucí na nádraží v Otrokovicích. Vyjeli jsme vlakem do České Třebové, tam přestoupili na druhý vlak a dojeli až do Svitav. Ze Svitav jsme se ještě svezli autobusem k nějaké benzínce, odkud jsme museli šlapat pěšky asi 3 km lesem na chatu.

Když jsme chatu v lese konečně našli, Symply vytáhl klíče a powerbanku, která poháněla 3 led pásky a jednu žárovku v chatě. Byla tam pěkná zima, takže jsme si rychle zatopili v kamnech. Měli jsme takový skvělý nápad, že necháme otevřené dvířka od kamen, aby nám do chaty šlo větší teplo. Místo tepla nám tam ale vlezl spíš kouř, takže místnost, kde jsme spali a kde měla být první hra, byla pěkně zakouřená a nedalo se tam vydržet. Vedoucí tak trochu překopali program a šli jsme se podívat na film. Jmenoval se „Pád do ticha“ a byl super. Byl i k zamyšlení a měl být tématem celé víkendovky, takže jsme se pak bavili a rozvedli společně hlavní myšlenky tohoto filmu. Tím byly „přátelství“ a „důvěra“.

Po filmu nastala hra se jménem „Pepíčku blikni“. Využili jsme totiž absolutní tmy a místo pípání se blikalo baterkama a člověk nemusel mít zavázané oči. Po hře jsme si sedli ke stolu a vedoucí se nás zeptali, jak jsme splnili úkol, který nám zadali. Šlo o to, že cestou jsme měli zjistit alespoň jednu informaci o někom z nás, kterou jsme nevěděli. Poté nastala modlitba a šlo se spát, protože už bylo po půlnoci.

Na druhý den jsme místo rozcvičky šli

pro vodu ke studánce, která byla kousek od chaty. Když jsme nabrali vodu, tak jsme si dali buchtu od maminek. Po snídani přišly na řadu 3 hry, které byly tak trochu o důvěře. Jako první jsme si stoupli do kruhu a natáhli lano,

po kterém pak jeden člověk přešel. Bylo to super, mrkněte se na fotky. Potom jsme zkusili udělat čtyřpatrovou pyramidu. Já jsem byl jako nejlehčí člen na vrcholu a dostat se tam nebylo lehké. Udělali jsme fotku a šli jsme na třetí hru. Rozdělili jsme se na dva týmy, kde jeden si dal kolem sebe lano. Uvázaný stál na místě a měl za úkol zvednout šišku, která byla víc než metr daleko. Tudíž ho ostatní měli spustit až těsně nad zem a pak ho vytáhnout. Skupinka, která první sesbírala všech pět šišek získala body do tabulky.

Po hrách se šlo na guláš. Byl trochu ostrý, ale dobrý. Po obědku nastala polední pauzička. Pak jsme šli hrát hrozně dobrou bojovku.

Šlo o to, že jsme si měli za 1 hodinu postavit pevnost až 5 minut chůze od chaty. Pevnost měla obsahovat cestu, po které budou chodit útočníci a šátek, který měl být na konci cesty. Útočníci měli za úkol dotknout se šátku a nedostat při tom šiškou do těla. Trefení útočníci museli vyběhnout po cestě z pevnosti a oběhnout 10x libovolný strom. Mohli také házet šišky na obránce, kteří měli 3 životy.

Obránce pochopitelně museli vybíjet útočníky šiškami a ubránit svou pevnost co nejdéle. Po hodině se vedoucí přišli podívat na naše pevnosti, a protože to nebylo úplně tak, jak si představovali, tak nám dali ještě půl hodiny, abychom to vylepšili. Využili času a rozhodli se, že si taky postaví pevnost. Po půl hodině jsme se sešli u chaty a započalo losování. Moje skupinka vyhrála, a tak jsme šli bránit. Nanasili jsme si poslední šišky do úkrytů, a čekali, až nás druhá skupinka najde. Během pěti minut se jim to povedlo a započal dlouhý boj. Po dvaceti čtyřech minutách naši pevnost dobyli. Pak se šla schovat druhá skupinka do své pevnosti. Po dlouhém prodírání se trním a smrky a kdoví čím ještě, jsme je KONEČNĚ našli. Trvalo nám to asi 18 minut. Začali jsme je dobývat a po nějakých 8 minutách se nám povedlo dobýt jejich pevnost. Takže naše skupinka vyhrála bitvu. Vrátili jsme se k chatě a šli jsme dobýt i pevnost vedoucích. Ovšem vedoucí (jako obránce) měli 3 životy a my Potkani (jako útočící) jsme měli pouze 2. Ale i přesto jsme pevnost vedoucích dobyli (s naší mírnou převahou 10 na 3 :D). Poté jsme šli na chvíli na chatu.

Tam jsme si povídali a pak jsme šli opékat

špekáčky/klobásy, co si kdo přivezl. Hrál se a zpívalo na celý les a oheň pěkně plápolal. Okolo osmé jsme opékání ukončili a Marťas měl nachystanou hru důvěry s kurtnama mezi stromama. Po hře jsme si na chatě povídali až do noci.

V neděli jsme museli vstávat už v 6:30, protože nejbližší možnost mše svaté byla v Litomyšli. V chatě byla pěkná zima, protože kamna musela být při našem odchodu vychladlá. Rychle jsme se sbalili, umyli nádobí, zametli a opustili chatu. Došli jsme na stejnou zastávku jako když jsme přijeli a vyrazili busem do Litomyšle. Mše svatá byla dlouhá a někteří i usnuli :D. Po mši jsme se přesunuli do parku k zámku, kde jsme si zahráli poslední hru. Rozdělili jsme se do 3 skupinek. Každá dostala papír s otázkami, na které jsme měli najít nebo jakkoli zjistit odpověď. Každých 5 minut jsme mohli položit otázku jednomu člověku. Po asi hodině a půl jsme se sešli opět v parku, kde jsme se vyfotili u zámku a šli zpět na autobusové nádraží.

Tam jsme si dali chleba a bulky. Pak jsme nasedli na bus, kterým jsme jeli do Ústí nad Orlicí. V Ústí nad Orlicí jsme měli ještě čas, než přijede vlak, a tak vedoucí vyhlásili vítěze akce. Akci jsem vyhrál já a jako výhru jsem dostal sladkosti a tuhle kroniku. Z Ústí nad Orlicí jsme přešli vlakem do Olomouce, odkud jsme jeli zpět domů.

Akce byla super a já děkuji všem vedoucím kteří vedou turistický oddíl, protože toto bych nikde jinde nezažil.

Mára Vacl

OTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydává turistický oddíl mládeže TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Vojta Rafaja (rafaja@seznam.cz), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com),

Verča Šibravová (verunka.sibravova@seznam.cz)

www.tom-otrokovice.cz • www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE

Za podpory města Otrokovice